

Výstup ze synodální skupinky – Téma VII: S jinými křesťanskými denominacemi

Na toto setkání jsme pozvali dva členy místního sboru Českobratrské církve evangelické a dva členy sousedské obce Církve československé husitské, aby s námi sdíleli o svých zkušenostech s římsko-katolickou církví. Všichni hosté byli ekumenicky otevření a měli mnoho kontaktů s katolíky.

Jejich zkušenosti byli většinou pozitivní:

- Přátelské osobní vztahy s jednotlivými katolíky, laiky i kněze.
- Účastnili se společných modliteb, duchovních exercicií, biblických hodin, někdy i mší.
- Dobré zkušenosti také s ekumenickými institucemi nebo organizacemi, například centrum spirituality v Kolínském klášteře, Institut ekumenických studií.
- Jeden host, narozen před válkou, vnímal zlepšení vztahů s katolíky od svého dětství – u něj osobně i na úrovni jeho církve: „postupně mi docházelo, že jsme všichni na jedné lodi.“

Byly ale i záporné zkušenosti:

- Nejbolestivější bod pro všechny hosty (i pro několika katolických účastníků) se týkal eucharistie. Nekatoličtí křesťané nejsou zvaní k přijímání u katolíků, naopak katolíci u evangelických/husitských bohoslužeb k přijímání zvaní jsou. Je to zvlášť bolestivé v případě smíšených manželství.
- Katolická církev je o mnoho větší, a proto, když se řekne „křesťané“, myslí se často jenom katolíci.
- Někdy je jistá přezíravost u katolíků, „jdeme si po svém“.
- Rekatolizace je velmi hluboko „zaseknutá“ v povědomí evangelíků, nemáme však hledět do minulosti, ale do budoucnosti.
- Ekumena byla jednu dobu velmi živá, ale v posledních 10 letech to jde dolů.
- Občas necitlivé reakce od katolíků, například „Kde jste přišla k té blbě církvi?“ nebo „Bude to trvat dlouho, než evangelíci můžou jít k přijímání u nás, a já doufám, že už se toho nedožiju.“

Dále znělo během setkání:

- Jde o schopnost naslouchat a o otevřenost, o to, kam až jsme schopni a ochotni se navzájem pustit. Jde o přijetí i o odmítnutí.
- Osobní vztahy mezi jednotlivci z různých církví jsou často dobré, vyvíjí se přirozeně.
- Prvotní a nejdůležitější je „být křesťanem“.
- V některých oblastech, třeba ve církevních školách nebo kaplanství v nemocnicích, ve věznicích, v armádě, je ekumenická spolupráce velice dobrá.
- Je dobré slyšet ten hlas zvenčí, jak my působíme navenek.
- Důležité je, nevracet se jen ke starým křivdám, ale hledět víc dopředu.
- Bylo by dobré, mít společnou biblickou hodinu pro místní evangelíky, husity a katolíky